

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000251/2015
ORIGEN: 2100215/2013 - 00
NIG: 5300542120150002822

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de juliol del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 29-04-2009, la representació processal de la Sra. L.C.L. i els Srs. M.B.C. i X.B.C., va presentar davant de la Batllia, demanda declarativa de domini i d'indemnització per danys i perjudicis a tramitar pel procediment ordinari, contra la Sra. M.B.T., sol·licitant que :

- es declares que els seus mandants -cadascun d'ells en la forma i manera que consta al testament del difunt Sr. M.B.T.- són els únics i exclusius propietaris de totes les finques que conformen la borda, les terres i els Prats del Cortal de L. amb vista a X., del patrimoni Casa L.

- es declares que la Sra. M.B.T. no gaudeix ni ha gaudit mai de cap dret dominical ni possessori ni de cap altra mena sobre cap finca, terreny ni porció de terra que formés part de la borda, les terres i els prats del Cortal de L. amb vista a X., del patrimoni de Casa L.
- es condemnes a l'adversa a satisfer als seus representats de la totalitat dels danys i perjudicis causats a la seva propietat per les actuacions consistents en la tala generalitzada d'arbres, les marques amb pintura vermella de roques i arbres i, en general, els actes que consten, si més no parcialment, a les fotogràfies que formen part de l'Acta autoritzada pel Notari senyor J.E.C. el dia 8 de gener del 2009 sota el número 15 del seu protocol, i que siguin acreditades i quantificades en el període probatori dels presents autes.
- es condemnes a l'adversa a satisfer íntegrament les despeses i costes processals i extra-processals causades als demandants per la interposició i seguiment del present judici, amb expressa inclusió dels honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part.

II.- La representació processal de la Sra. M.B.T. es va oposar a la demanda sol·licitant la seva total desestimació, tot i formulant una demanda reconvençional en reivindicació per tal de :

- declarar que la borda, les terres i els prats del Cortal de L. són únicament les finques que estan grafiades al document adjuntat al seu escrit, fent expressa condemna en costes processals a la part agent, que incloguin els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part, i que no inclouen l'ermal on la seva manant ha talat els arbres i l'Alzinar.
- 2.- Que l'Alzinar del Cortal de L. és propietat de la seva manant, tot condemnant els demandats reconvençionals a retornar-li la possessió.
- 3.- Condemnar els actors i demandats reconvençionals a la totalitat de les costes processals que concloguin els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part.

III.- Per Sentència de data 13-02-2015, l'Hble. Tribunal de Batlles, Secció Civil, va decidir desestimar íntegrament la demanda

interposada per la Sra. L.C.L., la Sra. M.B.C. i el Sr. X.B.C. i també desestimar íntegrament la demanda reconvençional interposada per la Sra. M.B.T., i sense fer especial condemna en costes.

IV.- Contra aquesta resolució ambdues parts han interposat recurs d'apel·lació.

Per Aute d'aquesta Sala de data 28-04-2016, es va decidir no donar lloc a les pretensions adduïdes per la representació de la Sra. L.C.L. i els Srs. M.B.C. i X.B.C. en el seu escrit de conclusions presentat en aquesta alçada, i consistent en què es procedeixi a la pràctica de les proves 2.- DOCUMENTAL PER REQUIRIMENT, 4.-INSPECCIO OCULAR i 7.-TESTIFICAL.

V.- Per sentència de data 31-05-2016, vam decidir :

“Desestimar el recurs interposat per la representació processal del Sr. L.M.B.;

Estimar molt parcialment el recurs interposat per la representació processal de la Sra. L.C.L. i els Srs. M.B.C. i X.B.C. contra la Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 13-02-2015, que revoquem parcialment en el sentit de condemnar la Sra. L.C.L. i els Srs. M.B.C. i X.B.C. a pagar les costes judicials de primera instància en relació a la seva demanda i condemnar al Sr. L.M.B., successor processal de la Sra. M.B.T., a pagar les en relació a la demanda reconvençional, tot i confirmant la resta dels seus pronunciaments.

Imposar al Sr. L.M.B. les costes judicials de segona instància en relació al seu recurs, inclosos els honoraris de procurador i d'advocat;

No efectuar cap imposició de les costes judicials de segona instància en relació al recurs de la Sra. L.C.L. i els Srs. M.B.C. i X.B.C.”.

VI.- Per escrit de data del registre del 15-06-2016, la representació processal de la Sra. L.C.L. i els Srs. M.B.C. i X.B.C. va

formular un incident de nul·litat demanant que es dictes una nova sentència respectant el seu dret a la jurisdicció i la seva reclamació, imposant a la part contrària la totalitat de les costes processals i extraprocessals del present litigi i de la present instància, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

La representació processal del Sr. L.M.B. sol·licita la desestimació de l'incident amb imposició de les costes inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part incidental sosté que s'ha produït una vulneració del seu dret fonamental a la jurisdicció protegit per l'article 10 de la Constitució perquè la nostra resolució no respectaria el dret a obtenir una sentència fonamentada en dret ni l'ordenament jurídic.

Com és ben conegut, la jurisprudència del Tribunal Constitucional estableix que el dret a la jurisdicció consisteix a promoure l'activitat jurisdiccional sobre les pretensions deduïdes, amb el benentès que la decisió no ha d'ésser necessàriament favorable a les pretensions de l'actor. Qualsevol desestimació d'una pretensió ha d'ésser raonada, amb motius suficients dels quals es desprengui que la decisió no és arbitrària, i sense que es dubti de la imparcialitat del jutjador.

En el present cas, no existeix tal supòsit i a més no es veu en què la sentència no respectaria l'ordenament jurídic, i això per les raons següents.

II.- Argumenta la part agent en resumit que : 1) la pretensió de

la demanda no era en cap cas la reivindicació d'una parcel·la de terreny sinó únicament la declaració judicial dels seus drets exclusius sobre totes les terres, la borda i els Prats del Cortal de L. amb vista a X. conferits al testament i pertorbats per la part demandada, i de la inexistència del dret pretès per l'adversa ; 2) la determinació de la finca sobre la que es van dur a terme els actes danyosos de l'adversa i la indemnització dels mateixos són completament independents i diferents de les altres dues declaracions preteses amb la demanda interposada ; 3) pel que fa a la identificació perfecta del bé, la sentència és incongruent i nega al dret a la jurisdicció, perquè d'una banda no permet o considera inútil la pràctica de proves proposades i, d'altra banda, considera que no s'ha interessat la pràctica de proves destinades directament a la identificació precisa de la finca ; 4) la pretensió de la part contrària de que el llegat fet a favor del Sr. M.B.T. es limiti a les terres cultivables i no inclogui la totalitat de les finques no té cap justificació ni fonament jurídic ; 5) el fet de no donar lloc a la declaració sol·licitada constitueix una vulneració del dret a la jurisdicció i a obtenir una sentència fonamentada en dret i 6) la manca de declaració que la senyora M.B.T. no gaudeix ni ha gaudit mai de cap dret dominical ni possessorial ni de cap altra mena constitueix una nova vulneració del dret a la jurisdicció i a obtenir una sentència fonamentada en dret.

Però, hem motivat detalladament en la nostra sentència el rebuig de les pretensions dels actors i per tant no existeix cap vulneració del dret a la jurisdicció.

De fet, ja hem contestat als arguments que fonamenten el present incident puix vam contestar al raonament del recurs (que, com vam posar de relleu, constitueix més una reiteració de l'exposat en primera instància que una impugnació de la motivació del tribunal) segons el qual el tribunal *a quo* no havia tingut en consideració les seves peticions ni havia contestat o contradit els seus arguments.

Les proves d'autores van ser estudiades amb cura i no permeten identificar la parcel·la o les parcel·les. Vam explicar perquè els elements aportats eren massa imprecisos i perquè les proves existents (pel seu caràcter massa vague i no concordant) no permetien la identificació, i no cal repetir-ho.

Sempre sobre la qüestió de la prova i a la pretesa incongruència, aquesta darrera no existeix ja que no hi ha res contradictori o incongruent a constatar, d'una banda, que les proves sol·licitades per la part agent són innecessàries per a l'establiment dels fets útils per a fonamentar les seves pretensions i, d'altra banda, que la mateixa part no ha sol·licitat cap prova per a establir aquests fets. Per tant, no escau modificar la nostra constatació que les parts van discutir essencialment sobre els seus respectius drets successoris però que no han interessat la pràctica de proves destinades directament a la identificació precisa de les propietats.

III.- La repetida formula dels demandants segons la qual no pretenen la reivindicació, « *en sentit estricte* », d'una parcel·la de terreny no es pot acceptar jurídicament.

En efecte, la seva petició que es declares que són els únics i exclusius propietaris constitueix una acció de declaració de domini és a dir l'acció a través de la qual “*es cerca la declaració per part del tribunal del domini de l'actor sobre el bé objecte del dret real*” i que exigeix de manera cumulativa “*la prova de la titularitat del bé i la plena identificació del mateix*” (STSJC 196/06 del 30-03-2006 i 253/10 del 24-03-2011).

El fet que es tractes d'una acció declarativa no allibera de l'obligació que recau sobre el que l'exercita de provar la plena identificació del bé. És així que van motivar que : “*Recordarem que les condicions necessàries per a l'èxit de l'acció reivindicatòria són tres. L'agent ha d'acreditar :*

- el seu domini,
- la identificació perfecta del bé i l'agent no solament ha d'identificar la parcel·la objecte del dret de propietat invocat, sinó que ha de provar la seva situació exacta i la seva cabuda com els seus límits. Es tracta d'un requisit indispensable i el seu defecte fa impossible estimar l'acció. Una raó evident d'aquesta exigència de determinar el perímetre dels bens que esdevén objecte de l'acció declarativa de domini és que podrien abastar a altres terrenys que pertanyen a tercers que no han estat emplaçats com a part defenent, circumstància que podria portar el tribunal a apreciar d'ofici una excepció de litisconsorci passiu necessari.
- la possessió contrària del demandat. En el cas de l'acció de declaració de domini o de propietat, el demandant no es troba privat de la possessió i per tant, aquesta tercera condició no juga puix no hi ha lloc a cap restitució.”.

Afegíem : “En el nostre cas, els demandants van presentar i formular no pas una simple petició de declaració de drets sinó una acció declarativa de domini i d'indemnització per danys i perjudicis, a traves la qual pretenien que :

- es reconeixes que van heretar de la borda, les terres i els prats del Cortal de L. amb vista a X.,
- per consegüent, són propietaris de totes les finques que conformen dita borda, terres i cortals, i la Sra. M.B.T. no ostenta cap dret al respecte,
- per consegüent, la tala efectuada per la Sra. M.B.T. va ser efectuada en un terreny de la seva propietat i els hi ha provocats uns danys i perjudicis.”

Aquestes consideracions es mantenen i vam extreure-ne les conseqüències jurídiques que s'imposaven.

No és cert que la determinació de la finca sobre la que es van dur a terme els invocats actes danyosos i la indemnització dels mateixos són

completament independents tota vegada que a partir del moment on l'agent fracassa en la seva acció a fer declarar el seu domini sobre una parcel·la perquè la mateixa no ha quedat perfectament identificada, no pot establir l'existència d'un perjudici provocat per un atemptat contra la mateixa. Per tant, vam poder confirmar la posició del tribunal *a quo* de considerar com a innecessari examinar dita demanda d'indemnització.

Pel que fa a la pretensió de la part contrària, aquesta va ser desestimada en base a la motivació exposada el tercer fonament de dret de la sentència criticada (essencialment el fet que el Sr. L.M.B. no ha establert el seu domini sobre els bens en qüestió, el que no té res a veure amb la qüestió de llur identificació) i no pot existir cap vulneració dels drets dels demandants.

I quant al fet que la contrapart no hauria fet cap objecció en relació a la identificació de la finca, ja vam dir que *“d’una part, que això no és cert doncs en el seu escrit de contesta la Sra. M.B.T. va indicar que no existien els requisits de l’acció declaratòria entre altres perquè la finca no s’havia identificat (foli 90), i d’alta part, que de totes maneres es tracta d’un requisit propi a l’acció que el tribunal ha de verificar.”*

Per tant, aquí tampoc pot existir una vulneració del dret fonamental invocat pels agents.

Per tot l'exposat hem de desestimar l'incident de nul·litat.

IV.- La desestimació de l'incident justifica imposar a la part incidental fer-se càrrec de les costes en relació al mateix.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR l'incident de nul·litat d'actuacions formulat per la representació processal de la Sra. L.C.L. i els Srs. M.B.C. i X.B.C.

CONDEMNAR als promotors de l'incident al pagament de les costes judicials del mateix, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, ho pronunciem, manem i signem.-